

משה ואהרן, משה בבחינת בית שמאי שהיא מידת האמת הקפדנית והדייקנית שלא מוותרת על שום דבר, משום שכל ויתור במידת האמת אינו אמת, אבל אהרן, בחינת ה"ליל" ... הוא יהיה לך לפה " ... ראשי תיבות הילל, היינו שאהרן תכונתו המרכזית היא השלום ולכן הוא יהיה פה למשה, והילל היה ותן והכלל הגדול שלו היה. " .. ואהבת לרעך כמוך " ... שלפעמים יש בכך עיגול פינות של האמת משום שאהבת הבריות שיש בה הרבה רכות, קשה לה לחיות עם האמת הנוקשה והקפדנית, אשר כל סטייה ממנה כאמור פוגעת בה עצמה.

אמנם אהרן השכיל באהבת הבריות שלו לקרב את העם, אולם בשום אופן לא על חשבון האמת, ואתם הדברים שאמר משה בנוקשות מתוך מידת האמת, היה אהרן אומר עם שינוי הטון של המילים אשר יצק רכות בתוכן ועדיין לא סטה מן האמת, לדוגמא, כשהיה פוגש שני שונאים היה אומר לכל אחד מהם, חברך אינו שונא אותך, ואז כשהם היו נפגשים הייתה משתררת ביניהם אחווה ושלום, ולכאורה כאשר אהרן אמר לכל אחד מהם שחברו אינו שונא אותו היה בכך חוסר אמת, שהרי הם כן שנאו זה את זה, אבל אם נתבונן בתוצאות האמירה של אהרן. " .. הוא יהיה לך לפה " ... שהפה הוא הכלי המכיל את הרעיון, הוא היה אצל אהרן ברכות כמו הילל אבל באמת כמו משה. לכן, הקב"ה בחר בו שהוא יביא את הדברים בלשונו לפרעה.

דבר דומה אנו מוצאים בכוונת קריאת שמע, שיש הבדלים בכלים ובצורה של אור הקדושה. בפר' הראשונה של שמע יש מב' תיבות כנגד שם מב' הקדוש שהוא שם של גבורה, היינו האור היוצא מן הפר' הראשונה של שמע הוא אור של גבורה. אבל, הכלי משמע הביטוי הוא של חסד – שנאמר. " .. ואהבת " ... ואהבה זה חסד. לעומת זאת הפרשיה השנייה של שמע יש בה ע"ב תיבות עד למילה. " .. ושמתם " ... וע"ב הוא שם חסד, וגם גימטריא חסד, היינו, האור הוא חסד, אבל הכלי הוא גבורה שנאמר בו

... " וחרה אף י.ה.ו.ה בכם " ...

אמנם עדיין לא ברור כיצד תכונתו של אהרן אוהב שלום וכו' מתיישבת עם היותו מרכבה למידת הוד שהיא מתחת לגבורה ומעוררת דינים, ואינה מתיישבת עם תכונותיו של אהרן, אבל אולי בתוך השאלה הזו מונחת התשובה שדווקא הוא זה שמסוגל לרכך את צד הגבורה שבמידת ההוד, והוא אשר נבחר בכוונה לייצג את ההמתקה של המידה הקשה הזו, כאשר מידת ההוד נפגמת ע"י בני האדם הפוכות אותיות הוד לאותיות דוה, והתיקון האמיתי בסוד הפסוק במגילת רות. " .. ותלכנה שתי-הן יחדיו" ... היינו, כיצד מתקנים את הדוה להוד ? ע"י שלוקחים את האות ו' ומכניסים אותה בתוך החלל של האות ד' ובכך הופכים את האות ד' לאות ה', ואז המילה הוד משתנה לפעמיים ה' דהיינו ה' ה' והמילה הוד ודוה מתבטלות, ופעמיים ה' זה אחד משמותיו של הקב"ה, ובכך הדוה חוזרת לקדמותה למילה הוד, וזה התיקון שעשה אהרן בעבודת הקודש שלו, כי גם למדנו על עבודתו בפר' בהעלותך את הנרות שנאמר שם. " .. ויעש כן אהרן " ... שפירוש הדברים שע"י הדלקת הנרות במנורה הקדושה במשכן החזיר אהרן את האור הגנוז שלא היה לו מקום בעלמא דשקרא לקדמותו כפי בריאתו בבראשית. וזוהי הכוונה. " .. ויעש כן אהרן " ... מלמד שלא שינה מהאור המקורי הזך והצלול שבו ברא אלהים בבראשית את העולמות.

היינו שעצם עבודתו של אהרן הייתה כה קדושה שהוא הנבחר לתקן את הקושי של מידת הוד, לכן, היה " שושבינא דמטרוניתא " לעומת משה " שושבינא דמלכא " דהיינו הקב"ה, כי אהרן היה קרוב אל העם והעלה אותו לדרגה נעלה יותר כדי לקבל את האור. רק בפטירתו כתוב. " .. ויבכו את אהרן כל בית ישראל " ... ואילו אצל משה לא כתוב " כל " אלא. " .. ויבכו את משה בית ישראל " ... כי אהרן היה קרוב ואהוב על כל העם.

ביחס למידתו של משה "נצח" שהיא מידת האמת המוחלטת נאמר בו. " .. אהיה שלחני אליכם " ... ואח"כ

הביטוי בתורה.. " אהיה אשר אהיה "...

בגימטריא אהיה = 21 ואהיה אשר אהיה דהיינו 21 כפול 21 { בלי אשר } כלומר פעמיים אהיה הם ארבע מאות ארבעים ואחד {441} = אמת {9}, זוהי מידתו של משה. והאמת אין בה שום פשרות ולא ויתורים, משום שהתפשרות על האמת היא כבר חוסר אמת ולכן נבחר אהרן להיות כלי הביטוי כלומר הפה כדי להעביר את השליחות. וכן פעמיים אהיה = ארבעים ושניים {42} כלומר 21 + 21 שהוא שם מ"ב גבורה ואילו החילופין שבין האור שנמצא בכלי של גבורה לבין הגבורה שנמצאת בכלי של חסד כמו בפר' של קריאת שמע כנ"ל וד"ל.